

UN NOM, UN MÓN

XEVI PLANAS xplanas@presencia.cat

Fermí Sidera

Només ens recordem de santa Bàrbara quan trona. Ara trona molt i una gran pluja molt aviat caurà. Recordo la meva Santa Bàrbara, una llibreria d'Anglès (al peu de la muntanya del mateix nom) que en aquesta població de la Selva regentava Fermí Sidera (la Celler de Ter, 1954) al final dels anys setanta amb tres amics visionaris més. Era una llibreria amb biografies de Gandhi a l'aparador. Semblava un oasi en un país desert de llibreries fora de les ciutats. En tancar la llibreria, Sidera va treballar amb paciència d'alquimista formant correctors per al primer diari en català de la democràcia amb un model de llengua pròxim als lectors.

Basant-se en el dret d'herència universal, ara Sidera, atípic com és, continua sent un visionari i no para de barrinar idees mentre somnia un món més just. Com serà, segons la seva proposta?

Tothom podrà heretar pel sol fet d'haver nascut. La propietat durarà fins a la mort del propietari, arran de la qual passarà al llegat que heretaran les noves generacions en arribar a la majoria d'edat. A través d'aquest llegat universal, l'erari públic disposarà de recursos permanents i redistribu-

ïbles. El repartiment garantirà la igualtat d'oportunitats a tots els joves i la circulació de capitals, que afavorirà la reactivació econòmica. Hi haurà un impost únic: l'herència del ciutadà, el qual quan traspassi tin-

Fermí Sidera. / QUIM BONAVENTURA

drà la certesa de contribuir pòstumament a l'estabilitat de la societat i veurà garantit el futur dels fills si saben utilitzar els mitjans públics que rebran. Cada municipi serà dipositori de les herències dels seus empadronats. Aquesta previsió afavorirà la

comunitat més pròxima a la persona traspasada i el reequilibri territorial, que frenarà la immigració originada per motius econòmics.

El sistema de pensions no es basarà en el capital del poder públic, sinó en l'estalvi particular. Els nens hauran de ser conscients que els caldrà arribar a la majoria d'edat amb un expedient escolar que els faci mereixedors del dipòsit públic. L'erari públic estatal es fornirà dels excedents dels fons de nivell municipal. Els diners aniran de baix a dalt per finançar les grans estructures. Les administracions públiques, reduïdes a la mínima expressió, forniran els serveis socials i permetran la màxima iniciativa privada perquè cadascú acumuli tant com vulgui fins a la mort, que convertirà el patrimoni privat en col·lectiu.

EFECTES SECUNDARIS

GUILLEM FRONTERA gfrontera@presencia.cat

Millor amb la independència?

Si la independència de Catalunya fa part de l'horitzó de molts de catalans, siguin els que siguin els eufemismes amb què hom hi al·ludeixi, vol dir que no només els pensaments van en aquesta direcció. Una bella quimera? Tota gran conquesta fou primer una quimera –no sé si això acaba de ser cert, però queda aparent. Vet aquí una qüestió que des de l'arxipèlag balear hauríem de seguir amb inquietud. El Principat, que hauria de ser a la llengua catalana el que és Madrid a

la llengua castellana, sigui on sigui que aquestes llengües tinguin implantació, no ha arribat a assumir satisfactoriament aquest paper: per exemple, els partits del govern de la Generalitat pacten amb el PP alguns assumptes un pèl vergonyosos, però no han pensat a posar en el platet de cap balança la defensa de la llengua contra els atacs del govern de les Balears, en mans del PP per majoria absoluta. No és que el govern de la Generalitat s'hagi de calçar el vestit de Superman

per salvar els PPCC, però hauria de ser més curós en fer l'inventari d'assumptes que val la pena de dur a negociar. Com incidiria en el marc de la llengua catalana als PPCC la independència de Catalunya? Seria més fàcil i eficient recolzar-la des de l'*estrangeir*? La resposta sembla que no és gaire urgent, almenys no tant com l'assumpció de les responsabilitats: les de tothom, les de cadascú i les compartides. Ramon Llull, Joanot Martorell i Costa i Llobera ho signarien.

Bertín Osborne (actor i cantant) «Entre els taxistes hi ha 800 pakistanesos que no saben ni el castellà i els has de posar tu el GPS perquè et portin on vols anar! Com és que ho permeten tots aquests imbècils antitaurins?»

«Com és que, sent tan intel·ligents els nens, són tan estúpids la major part dels homes? Ha de ser fruit de l'educació.» Alexandre Dumas (1803-1870). Escriptor francès